3) แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยตามไตรสิกขาของกรุงเทพมหานครด้านการนำ (Leading) ตามหลักไตรสิกขา ผู้บริหารสนับสนุนให้มีนโยบายการพัฒนากระบวนการเก็บขนขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับเทคโนโลยีกำจัดขยะมูลฝอย ผู้บริหารตระหนักถึงความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชนในการจัดการขยะมูลฝอย

4) แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยตามไตรสิกขาของกรุงเทพมหานครด้านการควบคุม(Control) ตามหลักไตรสิกขา ติดตามผลการปฏิบัติในการจัดการขยะมูลฝอยจากโครงการต่างๆ ติดตามผลการดำเนินโครงการสร้างวินัย สำรวจความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

6. อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยตามหลักไตรสิกขาในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีและหลักตามแนวพุทธที่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กระบวนการจัดการตามแนวคิดของ บาร์โทล และมาร์ติน (Bartol & Martin) มาช่วยในการศึกษาวิจัยเพื่อนำเสนอถึงกระบวนการบริหารการพัฒนาซึ่งประกอบไปการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ(Leading) และการควบคุม (Control)

2. สภาพทั่วไปในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในการจัดการสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะทั่วไปและขยะอันตราย การสร้างวินัยและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบของประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ การบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการขยะ การเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการขยะ และการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการจัดการขยะ

3. รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยตามไตรสิกขาของกรุงเทพมหานครมีแนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมดังนี้

1) แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยตามไตรสิกขาของกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน(Planning) ตามหลักไตรกสิกขา ส่งเสริมการลดและคัดแยกขยะและใช้ประโยชน์จากขยะที่แหล่งกำเนิด จัดให้มีการใช้มาตรการการควบคุมปริมาณขยะไม่ให้เพิ่มขึ้นสร้างจิตสำนึกในการลดปริมาณและคัดแยกขยะและใช้ประโยชน์จากขยะที่แหล่งกำเนิด ส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงการทิ้งและเก็บขยะมูลฝอยแยกประเภท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พงศ์สัณห์ ศรีสมทรัพย์และปิยะนุช เงินคล้าย** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการปกครองท้องถิ่นของเขตเมืองที่ต่อเนื่องกับกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า รัฐบาลให้อำนาจแก่ท้องถิ่นในการกำหนดโครงสร้างการบริหารท้องถิ่นของตนเอง และเทศบาลควรหันมาให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนให้มากขึ้นและพัฒนารูปแบบการบริหารงานท้องถิ่นควรเป็นผลให้